

Forfatter: Jacobsen, Jørgen-Frantz

Titel: Udrag fra Barbara

Citation: Jacobsen, Jørgen-Frantz: "Barbara", i Jacobsen, Jørgen-Frantz: *Barbara*, Gyldendal, 1939, s. 11. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-jacobjf_01-shoot-idm140365628500864/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Barbara

- - Naa, sagde han pludselig, henvendt til Tangloppen: du sås vel ingen Grind i Dag?

Tangloppen spyttede kort. Han havde forstaset Signalet. Nu skulde han drilles. Hans Hoved drejede sig i hurtige Ryk til Højre og Venstre, hans Øjne flakkede vagtsomt. Lo de ad ham?

- - Grind? Hvem plejer at se Grind i November Maaned, maa jeg spørge?

— Jeg tænkte, maaske *du* gjorde det. Du ser Grind, naar ingen anden gør det.

Den Historie gik da aldrig i Glemmebogen! Tangloppen havde engang taget Fejl af en Flok dykkende Ederfugle og troet, det var Grind. Han havde i sin Iver slaaset Alarm og voldt en Del Postyr. Lignende Uheld var ogsaa hændt andre. Var det noget at tale om saa mange Aar efter? Han blev rasende, hver Gang det blev nævnt.

Mændene lo. Tangloppen nidsirrrede dem, msalte dem, en efter en, med sit sure forurettede Blik, mens han ledte efter Ord. Han standsede ved Samuel paa Vippen: --- Du, Samuel, ja *du* skulde holde din Kæft! Jeg ligger i hvert Fald ikke ovre paa Skansen og sover paa min Post, mens Grinden svømmer lige for Næsen af mig, som du!

— Jeg?

Samuel var helt vaalen om Munden af krænkert Forbløffelse: — Jeg?

Det klukkede i hele Forsamlingen. Den Historie var ligesaa velkendt. Kun Samuel kendtes absolut ikke ved den. En Underverden af Harme stod paa Spring i hans Øjne. Han mønstrede den elendige Tangloppe. Hvad vovede han ikke at beskyldte ham for?

Det blev en Duel paa Blikke. Saa blev det en Duel paa Ord. Begge havde de faaet Brændevin. De var opfyldt af krænkert Selvrespekt. De kunde deres Ting, vilde de fortælle hinanden! De passede deres Gerning. Om nogen turde paastaa noget andet, maaske?

De slog saa smaat i Disken. Gabriel var i sit Es. Nu havde han Spillet gaende. Undertiden kom han med en gravalvorlig, yderst saglig Bemærkning, der vældigt stimulerede Kampbumret. Et Vendepunkt i Striden indtraadte, da Tangloppen pludselig - - som ved en heruelig Indgivelse — fik fat i Ordet *Figurendrejer* og slyngede det ud. Han vidste ikke, hvad det egentlig betød. Der